

శ్రీరత్నాద్రి రంగేశ్వర కుమారాచార్యుల వద్ద

కవిత్వ విద్యాపాండిత్య పరీక్షానిశ్చయము

కోడండ రామదాస ప్రణీతము

రామభక్త కృష్ణభక్త సంవాదము

ఈ శ్రుంగుకథ గురగ పం బాక్షి నా మహా
అచ్చు గూర్పించిన ప్రతులేగాని యీవల సదరు
గ్రంథము అచ్చుగూర్చవలెనని కంపనూరు యిట్టి
శర్మచే పరిష్కరింపబడి, కల్లూరు తాలూకా
లేబూరు గ్రామ నివాసియు శ్రీ మాస్తేశ్వరాభిషేక
పూజాపాఠీయిండగు తిక్కవరపు వంశపయః

పారావార రాకా సుధాకరుండగు

శుబ్బారెడ్డి ఆర్యపుత్రులు, శ్రీరామధ్యాన
తత్పరుండగు జేరిరెడ్డి కొటారెడ్డి ఆర్యులయొ
కరివిగతా లిలకయినగు

సీ త యాం బ చే

సకలజన సులభ లభ్యపాఠమున
శ్రీ భవానీ ముద్రా త ర కా ల యిం దు
అచ్చుగూర్పించి ప్రచురింపబడినది.

కల్లూరు.

1910

శ్రీ రామ క య ము .

రామ కృష్ణభక్తుల సంవాదము.

శ్లో॥ స్త్రీయంహరేర్హరతియన్నవనీతచౌర్యం |
జారత్వమస్యగురుతల్ప కృతాపరాధం |
హత్యాందశాననహతీర్మధుషానదోషం
యత్పూతనాస్తనపయస్సప్తనాతుకృష్ణః ||

శుక్లకాంభోదీరాగం. ఆదితాళము.

యేమోయివోకృష్ణభక్తుడా |

యేమిపర్వనీ దేవునికి |

నీమముగా నా రామని గొల్చితే |

సిత్యపదంబొడ గూర్చుగదా |

2 రామకృష్ణభక్తుల సంతాదము.

474

అవునోయీవోరామభక్తుడా!

అతిగర్వము పడ బోకుసుమీ!

వివరించియు నా కృష్ణనినమ్మితే!

యిహపరసౌఖ్యము లిచ్చుగదా॥

శ్రీభాసురమగు రావకులములూ!

చెలగురాజు నా రాముడు!

చెల్లినశూద్రులూ హీనతయగు!

గొల్లవాడు నీ కృష్ణుడు॥

౧॥

బ్రాహ్మణపూజలొనర్చినవసుజే!

వ సుతుడుగదనాకృష్ణుడు!

బ్రాహ్మణహత్యనుజేసినదశరథ!

పట్టిగదా నీ రాముడూ॥

౨॥

చక్రవర్తియూ దశరథరాజుకు!

జనియించెను నా రాముడు!

వకరపల్లెబోయిడు నందునకీ!

టకరికొడు కీ కృష్ణుడూ॥

౩॥

రామకృష్ణ భక్తుల సంకీర్తనాDRA

శంఖచక్రపీతాంబరాదులతో ।

జన్మించెను నా కృష్ణదూ ।

జడునివలెను క్యావు-క్యావనియేడ్చుచు ।

జన్మించెను నీ రామదూ ॥ ౪ ॥

ఘృజ్ఞానుడగు జనకమహారా ।

జానియల్లుడు నా రామదూ ।

జనులలా సామాన్యపు రాజగుభీ ।

ష్కకునియల్లుడు కృష్ణదూ ॥ ౫ ॥

హలమున హస్తీపురం బడనెత్తిన ।

బలునికితమ్ముడు కృష్ణదూ ।

సొలసి రావణుచే మూర్ఛిల్లిన ల ।

త్మణునియన్న నీ రామదూ ॥ ౬ ॥

పరమభక్తుడగు లక్ష్మణునక సో ।

దరుడుగదా నా రామదూ ।

తరుచుగ కల్లును ద్రాగుబలుని సో ।

దరుడుగదా నీ కృష్ణదూ ॥ ౭ ॥

శుక్ల భక్తుః శంకాదము. ౧

వకరిసహాయమకోరక దష్టుః।

చకచకశేసేను కృష్ణదూ।

వాయువనారిదలగన్త్యసలహా।

ల్వల్వగల్పే నీ రామదూ॥ ౧౨॥

స్థిగమగ కౌసల్యాదితల్లలన।

పగముననుంచెను రాముడు।

వరితనతల్లల నెకగడనుంచెనా।

విరివిగడెల్పుము కృష్ణదూ॥ ౧౩

నేణునాదమున జ్ఞానాజ్ఞానల।

విశకులశేసేను కృష్ణదూ।

యేడపుబూనియు నడవిలాపక్షుల।

నిలభ్రమసెట్టెను రాముడు॥ ౧౪॥

జలధిగలు గగనముపైపడినా।

జలకడుగద నారాముడు।

అలకణుని వకనాటి యుద్ధములో।

అదముదిప్పెను కృష్ణదూ। ౧౫॥

6

రామకృష్ణ శతక సహజము.

తనగురువుతుడు యవుడో వస్తే!

దనరగదెచ్చెను కృష్ణుడూ!

తనసతికై బమజటాయుమృతినీ!

తాచూస్తుండెను రాముడు॥ ౧౬॥

మొసలేఘటా నారచీరెలును!

మొరయించుగట్టెనురాముడు!

వనితలగట్టిన మైలచీరెలు!

వగచెడిగొనెనీ కృష్ణుడు॥ ౧౭॥

తరుచుగగోపస్త్రీలనిడుమనూ!

ధళధళమెరశెనుకృష్ణుడూ!

వెరవుమాలికోతులమధ్యనువెల

వెలనివసించెనురాముడు॥ ౧౮॥

మూలబలముకునువిశ్వరూపమును!

మొగిగనుపించెనురాముడు!

మొసలగుభీష్మునిదెబ్బలకోర్వక!

పుడవిగురికెనీకృష్ణుడు॥ ౧౯॥

కామకృష్ణ భక్తుల శంకానామ. 7

కోట్లగు సంసప్తకులనునరుచే ,

కోట్టించెనునాక్రష్ణుడు।

కోతులభల్లుకాదల చేర్చుక।

కోట్టెను దనుజుల రాముడు॥ ౨౦॥

ధగధగ మొరకెడురత్నకీరీటము।

ధరియించెనునారాముడు।

తాకనివ్రుగులదినియెడు నెవళ్ల।

తోకలగట్టెనుక్రష్ణుడు॥ ౨౧॥

తల్లికిమజ్జగ ములుతననోటను।

తగజూపించెనుక్రష్ణుడు।

తల్లికి నన్యాసితనువుజూపియు।

తల్లిడబెట్టెను రాముడు॥ ౨౨॥

పరమభామలనెడమాత్తుభావమున।

ప్రసిద్ధికెక్కిన రాముడు।

వరసవాయిలేకనుకారత్వము।

వల్లగేలుబడెనుక్రష్ణుడు॥ ౨౩॥

యిందుగ్రీవుతునిచారదీసిబర ।
 విరివిగ నెఱుకుక్రిష్ణుడు ।
 యిందుగ్రీవుతుగ్రీచాటుగదాణం
 చేశిడలెనీ రాముడు॥ ౨౪॥

సూర్యునిపుతునిరక్షించియుభా ।
 సురకీర్తనగ నెరాముడు ।
 సూర్యునిపుతునిదర్శలచేతన ।
 సౌరజంపించెనుక్రిష్ణుడు॥ ౨౫॥

విరివిగవిప్రస్త్రిలవల్లమేల్ ।
 విందుభుజిలచెనుక్రిష్ణుడు ।
 పరువులేనిచెంచితశబరెంగిలి ।
 పండ్లు మెకెగనీ రాముడు॥ ౨౬॥

నమ్మినసుగ్రీవవిభీషణులక ।
 రాజులజేసెను రాముడు ।
 నమ్మినభీమాదులనతహీనత ।
 నవుకలక జేసెనుక్రిష్ణుడు॥ ౨౭॥

బహుసిగ్గుబడ-గొల్లలగోవుల!

బర్హిరైఁచెనుకృష్ణుడు!

ప్రార్థనయింద్రుని శేశియుకవులను!

బ్రతికింపిఁచెనురాముడు॥

౨౮

శూలితోసమమగు యత్త్రిభరద్వా!

జులపూజలగొనెరాముడు!

ప్రాలేషగొల్ల మనలించివాట్లను!

వరిగాబడెనేకృష్ణుడు॥

౨౯

గొప్పగురాజులగల్చిరుక్మిడిక!

మెప్పుగదెచ్చెను కృష్ణుడు!

తుప్పవిల్లుదును మాడిజానకిని!

దోడొగ్గనివచ్చెను రాముడు॥

౩౦

పాలుపుగమణిగణ విస్ఫురితంబగు!

భ్రష్టకమకెగనురాముడు!

వెలదులగృహమల జొరబడవుట్లకు!

వెనవెకెగనునేకృష్ణుడు॥

౩౧

సత్యభామకై-కల్పకృత్తుమును।

క్షుణ్ణమన దెచ్చెనుకృష్ణుడు।

జనకజవడితె లేడిని తెలే।

కనుబొమెను నీరాముడు॥

39

సూర్యసింహదవేయగనలెత్తెను।

సురలుతల్లడిలరాముడు।

సూర్యునిపొరమ్మనలేకను నీ।

చునిగారడిశేసె కృష్ణుడు॥

33

బలువిడిసడనినికాచిఁబొచ్చిచ్చెను।

అలయకమింగెను కృష్ణుడు।

భార్యనుకార్చిచ్చుబొబడమను।

బంపెగదా నీరాముడు॥

38

వడిగల శరదూషణదాణములు।

నమమనెద్రుంచెనురాముడు।

నడలిన భీష్ముని శరములనొచ్చియు।

చిడిముడిపడె నీకృష్ణుడు॥

35

రామకృష్ణ భక్తుల సంవాదము. 11

బగువడిచేందఁబచ్చిన కబ్బను! -

శరగాజేసెను కృష్ణుడు!

మంచిపండ్లు ముచ్చినశబరగ్నిలా!

బడచూస్తుండెను రాముడు॥ 26

చరిచకతమ్ముని మాటనునుసి భీ! .

వణుని నిల్పెనా రాముడు!

చేపిలచెనుగద అన్నశిష్యుని!

మరుగుసౌజ్ఞచే కృష్ణుడు॥ 30

క్షణముల న శిశుపాలుని శరమును!

ఛుడించెను నాకృష్ణుడు!

సప్తరాత్రులనుపొరి కాడిగద!

చంపె రావణునిరాముడు॥ 35

అమరులగెల్పిన రావణుతో యు!

దము జేసెను నా రాముడు!

అల్పభిక్షులగు వెల్లులతోడను!

సల్పెనుయద్ధము కృష్ణుడు॥ 39

పిడికెడు మటుకులు నొసగుదాపని,

ఈ బేరుని శేసెను కృష్ణుడు.

అరియాళములిచ్చినసుగ్రీవుని.

ఇడకొట్టించెను రాముడు॥ ౪౦

మగలాద్దికీబంపెను లంకలావర.

మగువుల నెల్లను రాముడు.

మగ లేడ్వగ వనముకు గోపికలను.

మొగిరిప్పించెను కృష్ణుడు॥ ౪౧

జలధిలాజొరబడి వరుణొద్దకుబల్.

జబరుగబోయెను కృష్ణుడు.

జలధినిశరణిమూడుదివసములు.

సరివస్తులబడె రాముడు॥ ౪౨

కడశిపాణమున జలధిని గడగడ.

గడవణకించెను రాముడు.

అదనుడైనబోయవానిశరమున.

నదరుడుబడె నీ కృష్ణుడు॥ ౪౩

జీవగల్గకొత్తవిల్లువధురలో,

చెడవించెను నాకృష్ణుడు.

శివుఁపురాతనతుప్పవిల్లు దృం!

చియు ప్రజ్ఞనె నీరాముడు॥ ౪౪

వేశ్యలు నాట్యమలాడగ పాడగ!

విసిలహుమతులిడెరాముడు.

వేశ్యలువలె గజ్జలుగట్లుక స్త్రీగ్.

వెంటినాడెను కృష్ణుడు॥ ౪౫

శివునితో యుద్ధముజేరిగల్పెనూ!

అపురానున నాకృష్ణుడు.

శివుఁకివోదిన రావణుచె మూ!

చ్చిల్లెనుగద నీరాముడు॥ ౪౬

పాదధూళిచెకరినపురాతిని

పణతిగజేసెను రాముడు.

భ్రమతెనెంది కామకుడైపణతుల!

సదములమైబడె కృష్ణుడు॥ ౪౭

మద్దులరెంటిని హాశ్చర్యముగా ।

మనుజులజేసెనుకృష్ణుడు ।

మొద్దులగులెకాడు సప్తతాళముల ।

మొద్దులజేసెనురాముడు॥ ౪౮

• కలనైంనుదబ్బరిలాడనివేల్ ।

ఘనుడుగ నా నా రాముడు ।

నిలువెల్లనబో ఝాటాకోరని ।

నిండెలుబడె నీ కృష్ణుడు॥ ౪౯

చీవా బరమాలు దివ్యచందనము ।

చెరిగిధరించెను కృష్ణుడు ।

జింకచచ్చిమును పేడబూకిదెయు ।

కొంకదాల్చెను రాముడు॥ ౫౦

మునిగుష్టివరులతో మోదనుతోబల్ ।

పూజలనొందెను రాముడు ।

వనితలచే చీపురచాటల దె

బ్బలుదినెగద నీ కృష్ణుడు॥ ౫౧

వనితరుక్మణీ వరియించినతా!

వ ప్పెనుగదనాకృష్ణుడు!

వనితశీతనూ జోగివెంటడి!

జనిచేకొనెనీరాముడు॥

౫౨

పగతునితమ్ముడు శరణంటే స!

న్నానించెనునా రాముడు!

పరమభక్తుడగు భీష్మునిరకుకాగ!

పడవేయించెను కృష్ణుడు!

౫౩

సరికొంతుధమణి పీతాంబరముల!

చలగివటించెను కృష్ణుడు!

చట్లపూసలతో నారగుడ్డలతో!

సంచరించె నీరాముడు॥

౫౪

నేతోశ్వవముగ పట్టపగలుమేల్!

నైనరుగబుట్టెను రాముడు!

నిశితాత్రిని చోరునివలె కయిదులో!

నెరిబుట్టెను నీ కృష్ణుడు॥

౫౫

రజశునిగర్వపు మాటలవానిశి!

రముద్రుంచెను నాకృష్ణుడు!

రజశునిమాటలకై యడవికిభా!

ర్యనుబంపెను నీ రాముడు॥ ౫౬

విశ్వామిత్రునియజ్ఞ మేలి మే!

ర్వినుతులొందె నా రాముడు!

విశ్వాసములేకను దొంగిలివిరి!

విగతిట్లను బడెకృష్ణుడు॥ ౫౭

బాణముపట్టక నే బలరథకుల!

బరిమార్చిందెనుకృష్ణుడు!

పటుతర అక్షయబాణములుండియు!

బహుయూర్భాబడె రాముడు॥ ౫౮

ధరశ్రీతైష్ణవ పూర్వకాపుండ్రములు!

ధరించెను నారాముడు!

పొరలుచు అడంగులవలె కస్తూరి!

బొట్టుబెట్టెనెకృష్ణుడు॥ ౫౯

రాజులు మేల్ భళి భరి యన నర్జుని!

రిధ మెక్కెను నా కృష్ణుడు!

తేజము తగ్గగ యుద్ధ వేశకో!

తిని నెక్కెను నీ రాముడు॥ ౬౦

పరస్త్రిలను తాకక శీతమ్మకు! .

మురిపెము బెట్టెను రాముడు!

పరభామలతో పోయి భార్యలను!

మరిదుఃఖములిడె కృష్ణుడు॥ ౬౧

సతులన నేకులనరకుడు బెట్టిన!

చరవిడిపించెను కృష్ణుడు!

సాధ్వీశీతనూ రావణుడింట్లో!

చర పెట్టించెను రాముడు॥ ౬౨

అజానిగ్రుంచిన వీరునిగర్వము!

నణచెనిమిషమున రాముడు!

అజానిగుర్రపుచాడైయాతని!

యాజ్ఞలొనుండెను కృష్ణుడు॥ ౬౩

జననీజనకులచరలుమాన్విబత్ ।

సౌఖ్యముబెట్టెను కృష్ణుడు ।

జననివిధవగా తండ్రిమ్మతుడుగా ।

వనమునకేగెను రాముడు॥ ౬౪

సత్యవ్రతుడగు యువరాజు విభీ ।

షణునినేలె నారాముడు ।

సత్యసంధుడగు దానకణ్ణునిక ।

చంపించెను నీ కృష్ణుడు॥ ౬౫

శంకచక్రశాఙ్గి ఖడ్గగదమరి ।

చలగిధరించెను కృష్ణుడు ।

చలమతులౌ రాజులవలె విల్లంబులు ।

చేతబట్టెనురాముడు॥ ౬౬

తనవెంబడివచ్చిన వానరులం ।

దర బ్రతికించెను రాముడు ।

తాజేరినసైన్యంబునుకూడా ।

దగ్ధమొనర్చెను కృష్ణుడు॥ ౬౭

బాపనివల్లను వుత్తరయేడ్చితే

జూలించెను నా కృష్ణుడు।

భార్యవియోగంబునకు జడునివలె

పడిపడియేడ్చెను రాముడు॥ ౬౮

శాస్త్రపద్ధతిగ- జనకునిసమ్మతి।

సతిపెండ్లాడెను రాముడు।

క్రీస్తుమతమువలె స్త్రీసమ్మతి వే।

గిరపెండ్లాడెను కృష్ణుడు॥ ౬౯

త్యాజ్యముపెద్దల సొత్తుకోరక।

ద్వారకయేలెను కృష్ణుడు।

రాజ్యముపెద్దలు గణించతానొక।

ప్రభువనివలెసెను రాముడు॥ ౭౦

ఆగభశ్రీమంతునియింట్లో।

అవతరించె నా రాముడు।

అన్నములేకను పొరిగంటనుపెరి।

గావులమేపెను కృష్ణుడు॥ ౭౧

20 రామకృష్ణ భక్తుల సందాదము.

రాసక్రీడారమ్యతరోత్సవ।
రసముగ్రహించెను కృష్ణుడు।
గాశిలినడవుల రాలెనభలరిస।
మానించెను నీరాముడు॥

22

సన్మతగుణగణపై చాంధవ।
సౌఖ్యమైనరైను రాముడు।
అన్యోన్యతేకలహంబునయాదవు।
లందరినొనచెనుకృష్ణుడు॥

23

గగనముసరియైన యదుటనెకంసుని।
ఖండించెను నాకృష్ణుడు।
మొగశిరిగాదని యందకవాలిని।
పొంచికొట్టె నీరాముడు॥

24

సలలితపటుదోబకల విభవంబున।
జలసిధిగట్టెను రాముడు।
కలకలబారుడు స్త్రీచేరోటను।
గట్టబడెను నీకృష్ణుడు॥

25

వనజబుడెరుగని విశ్వరూపము।

జునకు బూపెనాకృష్ణుడు।

తన సతబాళినదీనాకృతరవి।

తనుబుక బూపెనురాముడు॥

26

తనయరువంకలవారు సంతసించి।

తగపెండ్లాడెనురాముడు।

తనమరిదియుచుట్టాలును యేడ్వగ।

తాపెండ్లాడెను కృష్ణుడు॥ 27

ఘనగోవర్ధనమెత్తియింద్రుని।

గర్వంబుచెనుకృష్ణుడు।

వనచరులను బ్రతికించుండని యిం।

దుగ్గిని ప్రార్థించెనురాముడు॥

28

కోవిదులెన్నగ-రాజ్యవ్రభుత్వము।

గొప్పగజేసెను రాముడు।

గుర్రపుపని గాకను మంగలపని।

కూడాజేసెను కృష్ణుడు॥

29

కొనలుపు ద్రోపది కృష్ణాయన యి

క్షయచీరజునిడె కృష్ణుడు!

తన సతిలంకలాపదీయేడి చేదరి!

తా లేలియదు నీరాముడు॥

౮౦

• యెదురుగజసి ఖరమావణదనుజుల!

చీదుముగదుసమెను రాముడు!

వెనుకొనియవసుకుదరమగ బారుచు

వెనగుహజొచ్చెనుకృష్ణుడు॥ ౮౧

అవ్వభార్యలకు అమితగోపికల!

కరిసౌఖ్యములిడె కృష్ణుడు!

అడవిసితనవక భార్యనునడిపిం!

చరికప్తములిడె రాముడు॥

౮౨

హనుమంతునియల్లప్పటికిగీతూ!

రునిగానుంచెనురాముడు!

తనతదనంతరమవమానము న!

జానకొనరించెనుకృష్ణుడు॥

౮౩

పదపడిమోహీతులైన గోపికల।

మదిగరగించెను కృష్ణుడు।

మొదమునవలచిన సతిముకురచెవుల్।

మొగిగోయించెను రాముడు॥ ౮౪

వనమునఘనమగు రుషులమునులవెం

లడిదిరిగను నారాముడు।

వనమునపశువులగొల్లలవెంటను।

వెనుకొనిదిరిగనుకృష్ణుడు॥ ౮౫

తననుతకురజాయ్యచ్చినశకటుని।

క్షణమునగుంచెను కృష్ణుడు।

తనమోసముజాయ్యచ్చిన లేడికి।

తామోసబడెను నీ రాముడు॥ ౮౬

తెలివిదప్పురావణుతో నలసట।

దీర్చుకరమ్మనెరాముడు।

దిట్టగుకర్నుడు రణములాజికిరాలే।

కొట్టుకొట్టుమనెకృష్ణుడు॥ ౮౭

చచ్చిన అన్నల దెచ్చి తల్లికిని

మెచ్చగజూపెను కృష్ణుడు

చచ్చినతండ్రిని దెచ్చితల్లికిని

దానివ్వడు నీ రాముడు॥ ౮౪

కనలుచుదాహటముగ నింద్రజి

త్తునుజంపించెను రాముడు

క్రమముదప్పి సైంధవునికొమోసము

గా జంపించెనుకృష్ణుడు॥ ౮౫

అగరుడునిపైనెక్కోను ఘనముగ

హరిదేవుడు నాకృష్ణుడు

అధమనివలె కాల్పడకతొ కఠినవు

అడవినినడిచెను రాముడు॥ ౮౬

నరులుసురులుయెత్తరానిశ్రీశం

కరువిల్ దునిపెనురాముడు

నరుడుజరాసంధునికియోడిబర

పరుగిడిదాగను కృష్ణుడు॥ ౮౭

నాగవిభునివిషము గ్రహకర నైతిని।

నాట్యమాడెనా కృష్ణుడ।

నాగపాశమలమూర్ఖులనొందియు।

నగుదాటొందెను రాముడు॥ ౯౨

భార్యనుముందుగ వైకుంఠమునకు।

బంపితాజనె రాముడు।

మామకులునిచే నేల్బడిభార్యల।

బోయిలపాల్ జేసె కృష్ణుడు॥ ౯౩

తండ్రిసర్పముచె కృష్ణకృష్ణయన।

దారక్షించెను కృష్ణుడు।

తండ్రిరామరామానునిచస్త్రె।

తానొప్పెను నీరాముడు॥ ౯౪

అలవిభీషణుకు లంకయిత్తునని।

యటుయొసగను నారాముడు।

అంబుబట్టనని ప్రతిజ్ఞజేసియు।

యపుడెబట్టె నీకృష్ణుడు॥ ౯౫

. బ్రహ్మవేత్తమాటలు విని భార్యను।

పరిణమించె నాకృష్ణుడు।

మరిచాకలిమాటలచే భార్యను।

వనమునకనిపెను రాముడు॥ ౯౬

. యెరిగినతీరిగన నమ్మినవారల।

పరముకుగొనిచ న రాముడు।

మరుదులనలుపురమరిహతువులయమ।

పురికిబంపె నీకృష్ణుడు॥ ౯౭

బ్రహ్మను తనపాదములబడేట్టుగ।

ప్రబలెరుగద నా కృష్ణుడు।

భష్టుని బ్రహ్మస్త్రముచే నేల్ బడి।

పరితపించె నీ రాముడు॥ ౯౮

అలరెడుకేకయతాతబాధనం।

హరణింపించెను రాముడు।

చలముగమరిదిని తలగడ్డము రే

వులుగ గొరిగ నీ కృష్ణుడు॥ ౯౯

శంకరవిధియందుగల్గియు భువి ।

సంచరించె నాకృష్ణుడు ।

శంకించెను సంకరుడగువానరు ।

చంతశేరె నీ రాముడు॥ ౧౦౦

సతిచనుబాడచిన కాకాసురుని ।

• సంక్షించెను రాముడు ।

చనుదాల్చిప్పుడు వచ్చినవనితను ।

చంపెనుగద నీ కృష్ణుడు॥ ౧౦౧

చెదరిజనులకాల్చును వచ్చినకా ।

చ్చిచ్చునుమిగిలెను కృష్ణుడు ।

కిదసిబడిపోతులవలె లంకను ।

కాల్పించెను నీ రాముడు॥ ౧౦౨

హనుమంతంగదులకు లంకలాజము ।

మగుపరిచెను నా రాముడు ।

అలకణునిచే ధర్మజుభీముల ।

బలునొప్పించెను కృష్ణుడు॥ ౧౦౩

18 రామకృష్ణ భక్తుః సంవాదము.

నరుణునివద్దికిహోయతండ్రిని!
వనరుగదెచ్చెను కృష్ణుడు!
వనరుచెడియు తండ్రిహోలెనేల్బడి!
వలవలయేడ్చెను రాముడు॥ ౧౦౪

బ్రతకనియార్చును తమ్ముడుబడిలే!
బ్రతకజేసుకొనె రాముడు!
గతకను మేనల్లుడుచస్తే!
బ్రతకింపదుగద కృష్ణుడు॥ ౧౦౫

అన్నభార్యను తల్లిగనెంచిన!
అజ్ఞులనుచేకొనె కృష్ణుడు!
అన్నభార్యతారనుగూడినదు!
నిజమునలేను రాముడు॥ ౧౦౬

అకలంకముగను దశరథసుతుడై!
అటుపేరొందెను రాముడు!
వకసికిబుట్టి మరొకసికిబెడ్డని!
వతికొంచెను నీకృష్ణుడు॥ ౧౦౭

మేలగుచెల్లె సుభద్రగోరితే! .

మేరకాదనే కృష్ణుడు!

బిడ్డఁయెంచక భూసుతసీతను!

పెండ్లాడెను నీరాముడు॥ ౧౦౮

విధిహరిహరులను బాలులజేసెన!

వెలఁవిందుగొనె రాముడు!

భిక్షువుబాపని తిరిపెవుఅటుకలు!

భక్షించెను నీకృష్ణుడు॥ ౧౦౯

తల్లిమాటజవదప్పని పాధుకాకు!

తగిలమరిది నాకృష్ణుడు!

తల్లినిపైబడి నరకబోవు శ!

త్రుష్ణుడొన్న నీ రాముడు॥ ౧౧౦

గజ్జమేలివేల్ గజ్జముజేసెను!

ప్రజ్జగలుగు నారాముడు!

గజ్జముభంగముజేయుటగాకే!

గజ్జముజేయదు కృష్ణుడు॥ ౧౧౧

గోజ్జఫలదుడూ దానయ్యుంటే!

యివరికి శేసును కృష్ణుడు!

గోజ్జము నెపమున ద్రవ్యాకర్షణ!

గలమిశేసే నీరాముడు॥ ౧౧౨

‘బ్రహ్మకు సమముగదనరేమ సుభరి!

ద్వాజువిందుగొనే రాముడు!

వనరుగాని దాసీపుత్రునియిం!

టరుమెక్కెను నీ కృష్ణుడు॥ ౧౧౩

యింద్రాసనమున కూర్చునివచ్చిన!

వీరసఖుడు నా కృష్ణుడు!

యింద్రునిసుతుచే దెబ్బలుడినుడు!

ర్షివయుసఖుడు నీ రాముడు॥ ౧౧౪

ఘోరరాజులచే మిక్కిలొందుమేల్!

ఘోరతరాజు నా రాముడు!

కల్లద్రాగమర్కారయాదవుల!

కథిపతిగద నీ కృష్ణుడు॥ ౧౧౫

భువి ఘుషఘుమ వాసన కస్తూరి,
చొట్టుపెట్టె నా కృష్ణుడు!
భువిభిక్షులజం గాలుబెట్టుదు!
రూపిదేబగాసెను రాముడు॥ ౧౧౬

మానియితుల పాలిటివాడనియిని!
పాలించెను నా రాముడు!
పాండవపక్షుడని పేరొందియు!

బహుబాధలనిడె కృష్ణుడు॥ ౧౧౭
రాయభారముకు బోయికుతంత్రుల!
రభసముజేసెను కృష్ణుడు!
లంకకుజని దనుజులమాయలబడి!
శంకించెను నీ రాముడు॥ ౧౧౮

తననగలును యింద్రుడొసగుహారము!
హనుమాదులకిడె రాముడు!
తనపెండ్లికివచ్చిన కట్నములను!
తాకాజేసెను కృష్ణుడు॥ ౧౧౯

పటుశలంపుచే కుబ్జుకు చేలుకు!
 భాగ్యమొసంగెను కృష్ణుడు!
 యిటువలెవక్కటి దెచ్చుమువినియెద!
 మేమిజేసెనో రాముడు॥ ౧౨౦

• మునుకొనినెల్లారి రంగవినిరితము!
 పూకించెను నా రాముడు!
 తనువుయత్తివక దేవుడైనా!
 దలవలేదు నీకృష్ణుడు॥ ౧౨౧

యేకాంశపు భక్తులవలె పూజను!
 యెవరికిదెల్పడు కృష్ణుడు!
 లోకులమెప్పుడుగా జందాలుకు!
 చేకొనిజేసెను రాముడు॥ ౧౨౨

మనమిద్దరకిక వాదమేలను!
 మారాముడు మీకృష్ణుడు!
 దనరగ వకిరేయని జెప్పెనుకీ!
 దండరామదాసుడు మేల్ఘనుడు॥ ౧౨౩

శ్రదరు పిళ్ళారిశ్చ కోదండరామదాసు
 చెప్పినప్రకారము రాజీపద్మ
 మంగళహారతిపాడి

జంపికాళం. నాటరాగము.

మంగళం శ్రీరామ భండ్రానిశ్చమంగళం॥
 శ్రీకృష్ణమన్నన నురేంద్రా మంగళం॥
 కాంస్యదశరథసుపుత్రా! దేవకీ కాంత
 వసుదేవసుత ఘనతచారిత్రా మం॥ ౧॥
 పరగనయో రవాసా! వల్లస! పాప
 హర వ్యా... పట్టణిలాసా॥మం॥ ౨॥
 శీతావనోబ్జగద్భృంగా! శ్రీరంగ! శ్రీమక్ష్మిణీ
 నాథ శ్రితజనోత్తుంగా॥మంగళం॥ ౩॥
 ధశకంఠ కంఠవిశ్చదా! సత్పాద! శిశుపాల
 హరభక్తశేఖర వినోదా॥మంగళం॥ ౪॥
 విరసెల్లుఁపురిపాలా! కోదండరామదాసు
 విలాస! రాజీతసుదేలా॥ ౫॥

శ్రీరామ కృష్ణభక్తసంవాదం. సంపూర్ణము.

10629

